

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 22 — z dnia 30.12.1950 r. w sprawie utworzenia Funduszu Wyrównawczego dla rozliczeń pomiędzy państwowymi przedsiębiorstwami handlowymi a spółdzielniami CRS „Samopomoc Chłopska“ w zw. z obrotami handlowymi w 1951 roku.
- Poz. 23 — z dnia 10.1.1951 r. w sprawie ograniczenia stosowania kapsli staniolowych.
- Poz. 24 — z dnia 10.1.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i rozdzielnictwa artykułów odlewniczych w 1951 roku.
- Poz. 25 — z dnia 12.1.1951 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, geodezyjnych oraz biur projektów w 1951 roku.
- Poz. 26 — z dnia 12.1.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji drewna na 1951 rok.
- Poz. 27 — z dnia 15.1.1951 r. w sprawie opracowania danych niezbędnych do sporządzenia wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych.

Poz. 28 — z dnia 17.1.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie opracowania bilansu zasobów surowców mineralnych oraz 6-letniego planu prac geologicznych i geologiczno-poszukiwawczych.

INSTRUKCJA:

Poz. 29 — z dnia 15.1.1951 r. w sprawie opracowania wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych na 1951 rok.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 30 — z dnia 16.1.1951 r. w sprawie udziału pracowników-członków PCK w I Zjeździe Krajowym PCK w Warszawie.
- Poz. 31 — z dnia 5.1.1951 r. w sprawie mieszkań zastępczych w Planie Inwestycyjnym na 1951 rok.
- Poz. 32 — z dnia 17.1.1951 r. w sprawie listy central handlowych uprawnionych do udzielania rabatów hurtowych Powiatowym Związkom Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

22.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1950 r.

(znak CE-3-B-03/50)

w sprawie utworzenia Funduszu Wyrównawczego dla rozliczeń pomiędzy państwowymi przedsiębiorstwami handlowymi a spółdzielniami CRS „Samopomoc Chłopska“ w związku z obrotami handlowymi w 1951 roku.

W celu zagwarantowania rentowności handlu wiejskiego, w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego, zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się z dniem 1 stycznia 1951 r. w pozabudżetowych środkach specjalnych Ministerstwa Handlu Wewnętrznego — Fundusz Wyrównawczy na pokrycie:

- 1) rabatów hurtowych udzielanych przez hurtownie przedsiębiorstw państwowych hurtowniom Powiatowym Związkom gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ (PZGS);
- 2) dodatkowych rabatów detalicznych udzielanych Gminnym Spółdzielniom „Samopomoc Chłopska“ przez hurtownie przedsiębiorstw państwowych oraz PZGS, z przeznaczeniem dla Gminnych Spółdzielni — przez hurtownie i składnice przedsiębiorstw państwowych.

§ 2. 1. Fundusz Wyrównawczy tworzy się przez odprowadzenie części zrealizowanej marży hurtowej państwowych central handlowych podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

2. Wysokość części marży, o której mowa w ust. 1, jak również listę central handlowych, które będą odprowadzały część marży — ustali Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 3. Listę central handlowych uprawnionych do udzielania rabatów hurtowych, o których mowa w § 1 pkt 1, oraz wysokość tych rabatów ustali Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami.

§ 4. Dodatkowe rabaty detaliczne, o których mowa w § 1 pkt 2, będą udzielane przez: 1) Centralę Tekstylną, 2) Centralę Odzieżową, 3) Centralę Handlową Przemysłu Skórzanego — w wysokości 3%. Rabaty te nie będą udzielane przy zakupie pasmanterii, galanterii skórzanej i wyrobów futrzarskich.

§ 5. Składnice i hurtownie obciążać będą w okresach comiesięcznych rachunek Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego sumą udzielonych rabatów hurtowych, dodatkowych rabatów detalicznych oraz sumą prowizji w przypadku zorganizowania tranzytu przez hurtownie.

§ 6. Sposób dokonywania rozliczeń i księgowania w państwowych przedsiębiorstwach handlowych i ich jednostkach operatywnych określi szczegółowa instrukcja Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

MINISTER FINANSÓW

w z. E. Droźniak

w porozumieniu:

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

T. Dietrich

23.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 10 stycznia 1951 r.

(znak BI-9-B-501)

w sprawie ograniczenia stosowania kapsli staniolowych.

W celu ograniczenia zużycia metali kolorowych przy produkcji kapsli staniolowych, w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego, Handlu Zagranicznego, Przemysłu Lekkiego oraz Zdrowia, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej zaprzestaną stosowania kapsli staniolowych przeznaczonych na użytek rynku wewnętrznego.

§ 2. W przypadku potrzeby uszczelnienia naczynia należy stosować do tego celu lak lub inną odpowiednią masę uszczelniającą, bądź kapsle wykonane z papieru lub z innych materiałów zastępczych.

§ 3. 1. Zapasy kapsli, o których mowa w § 1, oraz półfabrykatów do nich znajdujące się u producentów powinny być w terminie do dnia 15.II.1951 r. zgłoszone do dyspozycji Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego, Departament Produkcji i Techniki. Dalsze przeznaczenie zgłoszonych zapasów ustali Departament Produkcji i Techniki Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Departamentem Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. W uzasadnionych przypadkach Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego Departament Produkcji i Techniki może udzielać zezwoleń na stosowanie w obrocie wewnętrznym kapsli staniolowych, o których mowa w ustępie 1, po zasięgnięciu opinii zainteresowanych ministerstw.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO J. Tokarski

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO w z. A. Mierzwiński

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

KIEROWNIK MINISTERSTWA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO M. Hoffman

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO w z. Cz. Bajer

MINISTER ZDROWIA w z. J. Sztachelski

24.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 10 stycznia 1951 r.

(znak BI-2-04-7)

w sprawie trybu zaopatrzenia i rozdzielnictwa artykułów odlewniczych w 1951 r.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki artykułami odlewniczymi w 1951 r. ustala się w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Ciężkiego i Handlu Wewnętrznego,

następujący tryb zaopatrzenia rozdzielnictwa artykułów odlewniczych:

§ 1. Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego (CHPM)—Biuro Sprzedaży Odlewów (BSO) rozprowadzać będzie w 1951 r. następujące artykuły odlewnicze:

1. Grupa — kotły centralnego ogrzewania, grzejniki, rury żebrowe;
2. Grupa — rury i kształtki wodociągowe, rury i kształtki kanalizacyjne, inne artykuły kanalizacyjne (włazy, wpusty, rury deszczowe, rury wywiewne), wanny, zlewy, zlewo-zmywaki, kratki ściekowe, syfony, umywalki, klozety i pisuary, płuczki, zasuwki burzowe, łączniki, armatura sieci domowej, kratki wentylacyjne, kuchnie przenośne, piece stałopalne, kotły warzelne, drzwiczki wycierowe;
3. Grupa — odważniki, buksy, podstawy do pieców kąpielowych, konsole, odlewy żeliwne galanteryjne, okucia kuchenne i piecowe, płyty, szybry, ruszty, piecyki skrzynkowe i kwintowe, okna stajenne.

§ 2. 1. BSO opracuje na podstawie bilansu materiałowego na artykuły odlewnicze, objęte I grupą towarową, asortymentowy roczny rozdzelnik dla odbiorców indywidualnych i grupowych z rozbiem na kwartały.

2. Po zatwierdzeniu przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG) tego rozdzelnika BSO zawiadomi bezzwłocznie kontyngentobiorców o przyznanych im ilościach i asortymentach.

Kontyngentobiorcy obowiązani są sporządzić w ciągu 10 dni szczegółowe rozdzelniki dla podległych im odbiorców bezpośrednich oraz przesłać je do BSO.

3. Na podstawie tych rozdzelników BSO opracuje szczegółowy roczny plan dostaw dla odbiorców indywidualnych z rozbiem na zakłady produkujące i odbierające, ustalając kolejność dostaw w poszczególnych kwartałach dla każdego zakładu.

Po ustaleniu szczegółowego planu dostaw BSO powiadomi zakłady produkcyjne o kolejności i rozmiarze dostaw dla poszczególnych zakładów odbierających, zakłady odbierające zaś — o kolejności i rozmiarze dostaw z poszczególnych zakładów produkcyjnych.

4. Odbiorcy ujęci grupowo, dla których nie zostaną przewidziane indywidualne kwoty towarowe, zgłoszą zamówienia do BSO nie później niż na 30 dni przed rozpoczęciem kwartału. BSO przydzieli je z kolei do wykonania przewi-

dzianym dla danej grupy zakładom produkcyjnym w ramach ustalonej dla tej grupy kwoty towarowej.

5. BSO postąpi analogicznie jak w ust. 4 w odniesieniu do kwoty ustalonej w bilansie materiałowym dla zapotrzebowania rynkowego.

6. BSO uprawnione jest jednak w miarę potrzeb rejonowych rozdzielić kwoty odbiorców grupowych i kwotę rynkową bądź kumulując łączne zamówienia dla danego województwa i kierując je do wykonania za pośrednictwem wojewódzkich Hurtowni CHPM, bądź też rozdzielić kwotę na województwa, zlecić przyjmowanie zamówień i ich realizację Hurtowniom CHPM.

§ 3. 1. Artykuły objęte II grupą towarową rozprowadzone będą za pośrednictwem terenowej sieci dystrybucyjnej CHPM przez następujące hurtownie instalacyjne: w Warszawie, Łodzi, Radomiu, Lublinie, Białymstoku, Olsztynie, Toruniu, Gdańsku, Koszalinie, Szczecinie, Gorzowie, Wrocławiu, Katowicach, Krakowie, Rzeszowie i Poznaniu.

2. Rozdział puli towarowej między Hurtownie CHPM dokonywany będzie przez BSO kwartalnie z podziałem na pulę rynkową i pozarynkową dla każdego rejonu, w oparciu o podział przyjęty w bilansach materiałowych.

Rozdzielnik obejmować powinien szczegółowy sortyment dla każdej Hurtowni, jak również podział na zakłady dostarczające i wytyczne co do terminów dostaw.

Rozdzielnik ten doręczyć należy tak hurtowni jak i zakładom na 30 dni przed rozpoczęciem kwartału.

3. W ramach przydzielonych ilości i sortymentów Hurtownie wysyłać będą zamówienia do wyznaczonych zakładów określając termin dostaw (30 dni od zamówienia).

Hurtownie obowiązane są doręczyć przed rozpoczęciem kwartału zamówienia na 1/3, w ciągu zaś drugiego miesiąca kwartału na resztę przydzielonej kwoty kwartalnej.

Hurtownie obowiązane są zamówienia większe, obejmujące pełny wagon dla jednego odbiorcy, dysponować tranzytem wprost pod adresem odbiorcy.

4. Suma zamówień kwartalnych powinna obejmować ilościowo i sortymentowo całość przydzielonej kwoty.

O ile dana Hurtownia z uzasadnionych przyczyn rezygnuje z części przydzielonej kwoty, to rezygnację tę zgłosić powinna do BSO i odnośnego zakładu na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału. Uzyskane tą drogą nadwyżki rozdzieli BSO dodatkowo między inne Hurtownie.

5. Zamówienia Hurtowni CHPM nie wykonane w wyznaczonym kwartale zostaną anulowane. BSO w miarę możliwości wyrówna niedobory w kwartałach następujących z rezerw lub nadwyżek produkcyjnych.

§ 4. 1. Artykuły objęte III grupą towarową rozprowadzone będą przez sieć składów Centrali Rolniczej Spółdzielni CRS „Samopomoc Chłopska“ oraz przez następujące Hurtownie Rejonowe CHPM: w Warszawie, Łodzi, Kutnie, Piotrkowie, Radomiu, Lublinie, Białej Podlaskiej, Białymstoku, Olsztynie, Toruniu, Włocławku, Gdańsku, Bydgoszczy, Gdyni, Starogardzie, Elblągu, Koszalinie, Szczecinie, Gorzowie, Bielsku, Katowicach, Częstochowie, Opołu, Wrocławiu, Jeleniej Górze, Wałbrzychu, Krakowie, Nowym Targu, Tarnowie, Rzeszowie, Przemyślu, Poznaniu, Gnieźnie, Kaliszu.

2. Rozdział między CRS a Hurtownie CHPM przeprowadzi BSO w grupach GUS na rok z góry, opierając się na limitach, ustalonych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.

BSO dostarczy CRS na 30 dni przed rozpoczęciem kwartału kwartalne rozdziały puli, uwzględniając ilości, sortyment, zakłady dostawcze i wytyczne co do terminów dostaw. Zamówienia CRS powinny zasadniczo obejmować pełnowagonowe ładunki z jednego zakładu wytwórczego.

Sposoby realizacji tej zasady oraz dopuszczalne od niej wyjątki ustalone zostaną przez Ministerstwo Handlu Wewn., w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego.

3. CRS przesyłać będzie zamówienia do zakładów wyznaczonych w ramach ilości i sortymentów przydzielonych w terminach przewidzianych w § 3 ust. 3.

4. Przepisy § 3 ust. 4 i 5 odnoszące się do Hurtowni CHPM mają zastosowanie również do CRS.

5. Kwartalny podział pomiędzy Hurtownie CHPM kwoty towarowej, przypadającej CHPM z rozdziału między CHPM a CRS, przeprowadzany jest analogicznie jak w odniesieniu do II grupy towarowej.

Przepisy § 3 ust. 3, 4, 5 mają również zastosowanie do III grupy towarowej.

6. Rozdział masy towarowej II i III grupy towarowej w odniesieniu do puli rynkowej powinien się odbywać zgodnie z instrukcją PKPG nr 60 w sprawie sporządzenia planu obrotu towarowego na 1951 rok.

§ 5. BSO obowiązane jest prowadzić kontrolę wykonania przyznanych kwot indywidualnych i grupowych na podstawie odpowiednich raportów z zakładów i w razie występowania niezgodności podejmować właściwą interwencję.

§ 6. Roczne kwoty ustalone w I grupie towarowej mogą podlegać korekturom kwartalnym, o ile zainteresowany odbiorca indywidualny lub realizator kwot grupowych zgłosi wnioski o zmianę na 45 dni przed rozpoczęciem danego kwartału.

BSO przeprowadzi korekturę, o ile stan produkcji i warunki techniczne na to pozwolą.

§ 7. W rozdzielnikach opracowanych na podstawie bilansów materiałowych BSO uwzględni eksport w ilościach zatwierdzonych przez PKPG, rozdziałając tak szczegółowy sortyment jak i terminy dostawy na poszczególne kwartały w porozumieniu z „Metaleksportem“ na cały rok z góry. Zmiany rocznego rozdzielnika dopuszczalne są tylko z zachowaniem przepisów § 6.

§ 8. Zamówienia na artykuły I grupy towarowej złożone w zakładach produkcyjnych, a obciążające kwoty 1950 r., które nie zostaną wykonane do końca 1950 r. nie ulegają automatycznemu anulowaniu, lecz przechodzą na rok następny i obciążają w wykonaniu okres kontyngentowy 1951 roku poszczególnych odbiorców indywidualnych lub grupowych. Zamawiającym służy jednak prawo anulowania takich zamówień z zastrzeżeniem zgody zakładu.

W artykułach II i III grupy towarowej niewykonane zamówienia ulegają skreśleniu.

§ 9. Wszystkie dostawy artykułów objętych rozdzielnikiem kwot towarowych przeprowadza się w granicach i w ciężar przyznanych kwot bez względu na to, czy odnoszą się one do wytworów pochodzących z planowanej produkcji, jak z rozładunków remanentów fabrycznych, czy też do pochodzących z importu lub innych źródeł.

§ 10. Wszelkie wnioski interwencyjne lub o dodatkowe przydziały artykułów objętych I grupą towarową kierowane mogą być wyłącznie drogą służbową przez właściwe ministerstwo lub inne naczelne władze do BSO. Wnioski, których BSO nie może załatwić we własnym zakresie, powinny być przez BSO przeanalizowane, zaopiniowane i przedstawione do decyzji Departamentowi Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG. Wszelkie wnioski interwencyjne odnośnie dostaw artykułów objętych II i III grupą towarową kierować będą odbiorcy do BSO za pośrednictwem właściwych terenowo Hurtowni CHPM.

§ 11. Tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa obowiązuje w stosunku do wszystkich zamówień przyjętych przez BSO lub Hurtownie CHPM na 1951 r. niezależnie od daty ich wpływu.

§ 12. Wykonanie dostaw przewidzianych w rozdzielnikach, o których mowa w § 2 ust. 3, dla jednostek zobowiązanych do zawierania umów planowych nastąpi w ramach tych umów.

§ 13. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 grudnia 1950 roku.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. E. S z y r

w porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO
MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

J. Tokarski
T. Dietrich

25.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 12 stycznia 1951 r.

(znak BU3-4-1)

**w sprawie składania w 1951 r. miesięcznych sprawozdań
statystycznych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe,
geodezyjne i biura projektów.**

§ 1. Do czasu wprowadzenia nowej sprawozdawczości statystycznej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, geodezyjnych oraz biur projektów obowiązuje, począwszy od 1 stycznia 1951 roku składanie sprawozdań wg Instrukcji PKPG nr 18, wprowadzonej w życie zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 60 z dnia 20 marca 1950 roku w sprawie miesięcznej sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano - montażyjnych gospodarki uspołecznionej — ze zmianami przewidzianymi w załączonej do niniejszego zarządzenia instrukcji tymczasowej.

§ 2. Właściwi ministrowie wydadzą niezwłocznie odpowiednie zarządzenia wykonawcze.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. E. S z y r

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 12 stycznia 51 r. znak BU3 — 4 — 1.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

**w sprawie składania w 1951 r. miesięcznych sprawozdań
statystycznych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe,
geodezyjne i biura projektów.**

§ 1. Do czasu wprowadzenia nowej sprawozdawczości statystycznej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, geodezyjnych i biur projektów — uwzględniającej zmianę struktury organizacyjnej oraz zasad planowania tych przedsiębiorstw — składają one, począwszy od 1 stycznia 1951 r. sprawozdania według zasad ustalonych Instrukcją PKPG nr 18, ze zmianami podanymi w dalszych paragrafach niniejszej instrukcji.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zwolnione są od składania następujących sprawozdań:

- 1) „Sprawozdanie z wykonania planu produkcji budowlano-montażowej według ilości i rodzaju“, wzór T-2;
- 2) „Sprawozdanie z pracy maszyn pomocniczego zakładu przemysłowego“, wzór PM;
- 3) z wykonania planu zatrudnienia i płac centrali (biura) przedsiębiorstwa budowlano-montażowego, wzór PP-1/b;
- 4) „Sprawozdanie z realizacji planu zaopatrzenia w materiały budowlano-montażowe“, wzór Z-1;

5) „Sprawozdanie przedsiębiorstwa budowlano-montażowego z ilości zużytych materiałów“, wzór Z-2;

6) „Sprawozdanie z realizacji planu zaopatrzenia inwestycyjnego w maszyny, urządzenia i sprzęt“, wzór Z-3.

2. Właściwe ministerstwo może ustalić obowiązek składania nadal sprawozdań T-2 jako sprawozdań wewnętrznych w ramach ministerstwa.

3. Zagadnienia objęte sprawozdaniami wg wzorów: T-2, PM, Z-1, Z-2 i Z-3 zostaną uwzględnione w odmienny sposób w nowej sprawozdawczości, która obejmie dane od początku roku.

§ 3. W „Sprawozdaniu z wykonania planu produkcji budowlano-montażowej według wartości i rodzaju“, wg wzoru T-1 nie należy wypełniać rubryk 22 — 27, dotyczących ilości przepracowanych godzin. Rubryki te mogą być wykorzystane w analizie wydajności dla użytku wewnętrznego przedsiębiorstwa.

Analiza wydajności godzinowej i miesięcznej, przeprowadzona na nadrzędnych szczeblach organizacyjnych powinna opierać się na odpowiednich ogólnych danych sprawozdania T-1 i PP-1. W rubrykach 7 — 10 należy podawać wyłącznie wartość robót planowanych do wykonania własnymi siłami.

Procent wykonania planu należy obliczać również wyłącznie w odniesieniu do produkcji siłami własnymi.

§ 4. W „Sprawozdaniu z wykonania planu zatrudnienia i płac“ wg wzoru PP-1 nie należy wypełniać następujących rubryk Działu I.

„Zatrudnienia i płace“

1) rubr. 11 „Liczba pracowniko-godzin opuszczonych“.

2) rubr. 14 — 19 — podział „płac ogółem“ na płace za czas przepracowany i czas nieprzepracowany z dalszym wewnętrznym podziałem.

Dział II sprawozdania (liczba pracowniko-godzin opuszczonych wg przyczyn) powinien być nadal wypełniany.

§ 5. Zatrudnienie i płace central (biur) zjednoczeń i przedsiębiorstw należy ująć w sprawozdaniu zbiorczym wg wzoru PP-1, łącznie z zatrudnieniem, płacami jednostek produkcji zasadniczej budowlano-montażowej.

W związku z tym zatrudnienie i płace central (biur) powinny być zawarte w pozycji I „Jednostki produkcji podstawowej“ — a nie jak dotychczas w „Zestawieniu ogólnych danych sprawozdań zbiorczych z wykonania zatrudnienia i płac“ wg wzoru PP-1/zb — pozycja VI.

§ 6. Podległe Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego oraz Budowy Miast i Osiedli lub przedsiębiorstwom budowlanym przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłowe, wyodrębnione organizacyjnie i bilansowo, planujące swoją działalność gospodarczą wg zasad ustalonych w Instrukcji PKPG nr 28 w sprawie opracowania planu techniczno-przemysłowo-finansowego na 1951 r., obowiązywać będzie nowa sprawozdawczość przemysłowa wg Instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego, która ukaże się w najbliższym czasie.

§ 7. Przemysłowe zakłady pomocnicze, wchodzące w skład zjednoczeń (przedsiębiorstw) budowlano-montażowych i objęte planami opracowanymi wg zasad Instrukcji PKPG nr 26 o sporządzaniu planów produkcyjno-finansowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1951 r. obowiązuje dotychczasowa sprawozdawczość przemysłowa tylko w zakresie wzorów: P-1, P-2 i P-3, z następującymi zmianami:

1) stosuje się uproszczenia, przewidziane w § 6 Instrukcji PKPG nr 18 oraz

2) w „Sprawozdaniu przedsiębiorstwa (zakładu) z wykonania planu prac“ wzór P-3, w Dziale X „Wypłaty z tytułu płac“ nie wypełnia się rubryk od 5 do 15, wyszczególniających części składowe ogólnego funduszu płac.

§ 8. Uspołecznione biura projektów, wyodrębnione organizacyjnie i bilansowo, planujące swoją działalność gospodarczą wg zasad Instrukcji PKPG Nr 25 o sporządzaniu planu produkcyjno - finansowego biur projektów i obowiązane do składania sprawozdań wg Instrukcji PKPG Nr 18 nie wypełniają:

W „Sprawozdaniu z wykonania planu zatrudnienia i płac“ wg wzoru PP-1/b w Dziale I rubryk 16 — 21, wyszczególniających części składowe ogólnego funduszu płac.

§ 9. Uspołecznione przedsiębiorstwa geodezyjne (miernicze) w „Sprawozdaniu z wykonania planu zatrudnienia i płac“ przedsiębiorstwa geodezyjnego wg wzoru PP-1/g w Dziale I nie wypełniają rubryk 13 — 17, wyszczególniających części składowe ogólnego funduszu płac.

26.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 12 stycznia 1951 roku

(znak BI-2-04-10)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji drewna na 1951 r.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki drewnem w 1951 r. ustala się w porozumieniu z Ministrami Leśnictwa i Handlu Zagranicznego następujący tryb zaopatrzenia i dystrybucji materiałów drzewnych okrągłych i tartych.

I. Materiały drzewne okrągłe.

§ 1. 1. Główni kontyngentobiorcy, wymienieni w planach zaopatrzenia na 1951 r. obowiązani są złożyć Państwowej Centrali Drzewnej „Paged“ zwanej dalej w skróceniu Paged, do dnia 25 stycznia 1951 r. rozdzielniki na całość otrzymanego przydziału rocznego materiałów drzewnych okrągłych z rozbiem na województwa i zjednoczenia lub inne podległe jednostki oraz z podziałem ilościowym i sortymentowym.

2. CZP Papierniczego złoży Pagedowi w terminie do dnia 25 stycznia 1951 r. rozdzielnik na papierówkę sporządzony wg sortymentów i długości oraz klas jakości z rozbiem na zakłady przemysłowe.

3. Odbiorcy objęci rozdzielnikami głównych kontyngentobiorców, obowiązani są do złożenia właściwym eksporturom Pagedu w terminie do 4 lutego 1951 r. szczegółowych specyfikacji przydzielonych im mas materiałów drzewnych okrągłych przy ścisłym zachowaniu podziału na województwa i z podaniem adresów wysyłkowych. Zasada podawania adresów wysyłkowych na całość otrzymanego przydziału nie dotyczy odbiorców słupów w zakresie słupów wysyłanych przez Paged do nasycalni.

4. Terminy określone w ust. 1 i 3 nie mają zastosowania do:

- 1) Ministerstw Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli i do jednostek im podległych, które złożą szczegółowe specyfikacje z podaniem adresów wysyłkowych i podziałem na województwa:

na dłużące stemplowe (poz. 13 wykazu nr 29):

do 25 stycznia 1951 r. na 40% całorocznego przydziału

„ 15 kwietnia 1951 r. na 40% „ „

„ 15 czerwca 1951 r. na 20% „ „

na pale portowe:

do 30 stycznia 1951 r. na 80% całorocznego przydziału

„ 1 marca 1951 r. na 20% „ „

- 2) Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ oraz do jednostek im podległych, które złożą:

do 31 stycznia 1951 r. rozdzielniki,

do 10 lutego 1951 r. szczegółowe specyfikacje.

5. Zmiany rozdzielników głównych kontyngentobiorców, odnośnie podziału na województwa, sortymentów i ilości oraz zmiany adresów wysyłkowych odbiorców bezpośred-

nich mogą mieć miejsce tylko w wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach.

§ 2. Niezłożenie rozdzielników lub specyfikacji szczegółowych w terminach ustalonych w § 1 spowoduje anulowanie przydziału i postawienie go do dyspozycji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 3. Utrzymywanie rezerw w materiałach okrągłych należy wyłącznie do PKPG — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych.

§ 4. Ministerstwo Leśnictwa:

1) opracuje do dnia 25 stycznia 1951 r. ostatecznie ustalony i rozbitý na województwa plan pozyskania i plan dowozu materiałów drzewnych okrągłych w układzie sortymentowym i ilościowym planu zaopatrzenia z rozbiem na kwartały;

2) złoży do dnia 25 stycznia 1951 r. Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego planowane, a do dnia 31 marca 1951 r. skorygowane remanenty wyjściowe materiałów drzewnych okrągłych w lesie i na składnicach wg stanu na 1 stycznia 1951 r. z rozbiem na województwa i w układzie sortymentowym planu zaopatrzenia.

§ 5. Ministerstwo Handlu Zagranicznego przekaze Ministerstwu Leśnictwa w terminie do 28 lutego 1951 r. ostateczny plan dostaw eksportowych wszystkich sortymentów drewna okrągłego i opału w ramach planu eksportowego, po uprzednim uzgodnieniu specyfikacji z Ministerstwem Leśnictwa z podaniem technicznych warunków dostawy i z rozbiem na kwartały.

§ 6. 1. Dowieziona do składnic przy stacjach kolejowych PKP przez Centralny Zarząd Lasów Państwowych dłużące kopalniakowe, jak również surowiec na potrzeby Ministerstwa Górnictwa będą przekazane przez Paged Centrali Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego, której powierza się w 1951 r. manipulację i zorganizowanie dostaw kopalniaków na potrzeby kraju i eksportu oraz zorganizowanie dostaw surowca na potrzeby Ministerstwa Górnictwa.

2. Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego obowiązana jest do terminowego odbioru od Pagedu dowiezionego surowca i dłużyc kopalniakowych w ilościach przewidzianych planem dostaw i do terminowej ich wysyłki ze składnic Pagedu.

3. Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego nie może utrzymywać na składnicach kolejowych Pagedu większych zapasów materiałowych od przeciętnego jednomiesięcznego zapasu, obliczonego w stosunku do całorocznej masy przydzielonego surowca i dłużyc kopalniakowych lub wyrobionych z nich kopalniaków. Jako maksymalną normę zapasu należy przyjąć jedną dwunastą właściwej masy przewidzianej do wywozu do danej składnicy w ciągu całego roku.

§ 7. Zezwala się CZP Papierniczego na okresowe przekraczanie normatywu zapasów papierówki w rozmiarach wynikających z uzgodnionego z Pagedem planu dostaw.

§ 8. 1. Ministerstwo Leśnictwa spowoduje pozyskiwanie w pierwszym terminie surowca słupowego, jak również wyróbkę i dowóz słupów w pierwszej kolejności.

2. Paged obowiązany jest do dostarczenia słupów odbiorcom po uprzednim skierowaniu ich do nasycalni, skąd będą przekazywane w stanie nasyconym odbiorcom.

3. Czynność nasycania słupów traktuje się jako czynność usługową, która będzie zlecona Pagedowi przez zainteresowanych odbiorców.

II. Materiały drzewne tarte.

§ 9. 1. Główni kontyngentobiorcy, wymienieni w planach zaopatrzenia na 1951 r., obowiązani są złożyć Pagedowi rozdzielniki w ramach ilości przydzielonych na podstawie planu zaopatrzenia na 1951 r. wg rodzajów drewna, sortymentów i klas jakości w układzie planu zaopatrzenia z rozbiciem na województwa i zjednoczenia lub inne podległe jednostki w następujących terminach:

1) do 25 stycznia 1951 r. — na 50% całorocznego przydziału wszelkich rodzajów drewna i sortymentów z wyjątkiem tarcicy pozyskiwanej z surowca liściastego beztwardzielowego, na którą należy złożyć rozdzielnik w wyżej podanym terminie obejmujący 100% całorocznego przydziału.

2) do 20 lutego 1951 r. — na dalsze 30 — 35% całorocznego przydziału;

3) do 20 kwietnia 1951 r. — na pozostałe 20 — 15%.

2. Materiały zamawiane z produkcji o wymiarach specjalnych: warsztatówka, wagonówka, tarcica skutnicza, podrozdzielnice, nastawnice powinny być rozdzielane przez głównych kontyngentobiorców z rozbiciem na województwa i zjednoczenia lub inne podległe jednostki w następujących terminach:

1) do 25 stycznia 1951 r. — 50% całorocznego przydziału,

2) do 20 lutego 1951 r. — reszta przydziału.

3. Terminy określone w ust. 1 nie mają zastosowania do Ministerstw Budownictwa Przemysłowego i Miast i Osiedli, które złożą rozdzielniki w następujących terminach:

1) do 25 stycznia 1951 r. na 20% całorocznego przydziału wszystkich rodzajów drewna i sortymentów,

2) do 31 stycznia 1951 r. na dalsze 30% przydziału,

3) do 20 lutego 1951 r. na dalsze 30% przydziału,

4) do 20 kwietnia 1951 r. na pozostałe 20% przydziału.

§ 10. 1. Odbiorcy objęci rozdzielnikami głównych kontyngentobiorców wymienionych w planie zaopatrzenia obowiązani są do złożenia szczegółowych specyfikacji właściwym ekspozyturom Pagedu na całość przydzielonych im materiałów przy ścisłym zachowaniu podziału na województwa i z jednoczesnym podaniem adresów wysyłkowych w następujących terminach:

1) do 4 lutego 1951 r. na 50% całorocznego przydziału, wszystkich rodzajów drewna i sortymentów z wyjątkiem tarcicy pozyskiwanej z surowca liściastego beztwardzielowego, na którą należy złożyć szczegółową specyfikację w wyżej podanym terminie obejmująca 100% całorocznego przydziału;

2) do 15 marca 1951 r. na dalsze 30 — 35% całorocznego przydziału;

3) do 15 maja 1951 r. — na pozostałe 20 — 15%.

2. Terminy określone w ust. 1 nie mają zastosowania do Ministerstw Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli i do jednostek im podległych, które złożą szczegółowe specyfikacje z podaniem adresów wysyłkowych i podziałem na województwa w następujących terminach:

1) do 4 lutego 1951 r. — na 20% całorocznego przydziału,

2) do 15 lutego 1951 r. — na 30% „ „

3) do 15 marca 1951 r. — na 30% „ „

4) do 15 maja 1951 r. — na pozostałe 20% całorocznego przydziału.

§ 11. Zmiany w rozdziale na województwa sortymentów i ilości ustalonych rozdzielnikami głównych kontyngentobiorców, jak również zmiany adresów wysyłkowych odbior-

ców bezpośrednich mogą mieć miejsce tylko w wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach.

§ 12. Odbiorcy obowiązani są do zachowania w częściach realizowanych przydziałów możliwie równomiernego stosunku sortymentów i klas jakości do ilości objętych przydziałem całorocznym.

§ 13. 1. W razie niezłożenia rozdzielnika lub szczegółowej specyfikacji w terminach określonych w §§ 9 i 10, odbiorcy przysługuje prawo do otrzymania materiałów wyłącznie w granicach posiadanych przez dostawcę gotowych zapasów tarcicy.

2. Przydziały rozdzielane przez ministerstwa i jednostki równorzędne i nie wykorzystane przez odbiorców resortowych nie przechodzą do rezerw resortowych, a powiększają rezerwy PKPG.

§ 14. 1. Dopuszcza się utrzymywanie niezbędnych rezerw materiałowych jedynie na szczeblu ministerstw i urzędów centralnych. Rezerwy resortu nie objęte rozdziałem w ostatecznym terminie tj. do 15 maja 1951 r. będą pokrywane z gotowych zapasów dostawców. Rezerwy resortu nie rozdysponowane do 1 października 1951 r. ulegają automatycznemu anulowaniu.

2. Rezerwy PKPG nie rozdysponowane do 15 maja 1951 r. będą realizowane wyłącznie w wymiarach handlowych. Rezerwy PKPG nie rozdysponowane do 15 listopada 1951 r. przechodzą do planu zaopatrzenia 1952 r.

§ 15. 1. Specyfikacje szczegółowe odbiorców powinny być sporządzone w oparciu o jednolite polskie normy PN i dostosowane do wymiarów handlowych drewna w jak najszerszym zakresie. Specyfikacje powinny być uzasadnione co do jakości, wymiarów i ilości przez wyszczególnienie celów i norm zużycia. Jednocześnie powinny uwzględniać w jak najszerszym zakresie standaryzowane elementy produkcji.

2. Pagedowi przysługuje prawo do uzgadniania z odbiorcą zmiany przesunięć sortymentowych, w stosunku do otrzymanego przydziału, obniżającej wymagania jakościowe, o ile wymaga tego zasada racjonalnej i oszczędnej gospodarki drewnem.

3. W szczególności upoważnia się Paged do wiążącej odbiorcę oceny uzasadnienia zamówień na wymiary specjalne oraz odstępstw od warunków technicznych polskich norm PN, przy czym od pozytywnego wyniku tej oceny uzależnia się przyjęcie tego rodzaju zamówień do wykonania.

Zmiany w specyfikacjach uzgodnionych z odbiorcą i będących w trakcie wykonania przez zakład produkcyjny są niedopuszczalne.

§ 16. Paged złoży Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do 15 lipca 1951 r. wnioski w sprawie anulowania przydziałów nierozdysponowanych lub niewykorzystanych we właściwym stopniu w terminach realizacji planu zaopatrzenia.

§ 17. Ministerstwo Leśnictwa:

1) opracuje w terminie do dnia 25 stycznia 1951 r. plan produkcji z rozbiem na województwa w układzie sortymentowym i jakościowym planu zaopatrzenia oraz w grupach grubości z jednoczesnym podziałem na kwartały;

2) złoży do 25 stycznia 1951 r. Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego planowane, a do 31 marca 1951 r. skorygowane remanenty wyjściowe tarcicy na 1 stycznia 1951 r. z rozbiem na województwa wg specyfikacji planu zaopatrzenia i z podziałem na remanent krajowy i eksportowy;

3) poda Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do 1 marca 1951 r. szczegółowy plan rozbudowy składów tarcicy na tartakach.

§ 18. 1. Ministerstwo Handlu Zagranicznego przekaze Ministerstwu Leśnictwa w terminie do 1 marca 1951 r. ostateczny plan dostaw importowych wg szczegółowej specyfikacji jakościowej i wymiarowej z podziałem na kwartały.

2. Szczegółowa specyfikacja jakościowa i wymiarowa planu dostaw eksportowych będzie podana w terminie późniejszym — w miarę możliwości jak najprędzej.

§ 19. W związku ze skróceniem cyklu przetarcia zezwala się CZP Leśnego na przekraczanie zapasów normatywnych tartarcy w rozmiarach wynikających z różnic między remanentami produkcyjnymi i planami ekspedycji.

§ 20. 1. Zarówno Paged jak i odbiorcy obowiązani są do właściwego rozłożenia realizacji przydziałów w czasie, umożliwiającego najbardziej racjonalne wykorzystanie możliwości ekspedycyjnych tartaków i przewozu ze szczegółowym uwzględnieniem nasilenia remanentów CZP Leśnego w I półroczu i konieczności obciążenia przewozów kolejowych w miesiącu wrześniu, październiku i listopadzie. W związku z powyższym zezwala się odbiorcom na przekraczanie zapasów normatywnych w I półroczu w rozmiarach wynikających z uzgodnionych z Pagedem kwartalnych planów dostaw.

2. Cykl dostawy materiałów tartych zamówionych z produkcji nie może trwać dłużej niż trzy miesiące od dnia przyjęcia ostatecznie uzgodnionego zamówienia.

§ 21. W celu umożliwienia Pagedowi planowego rozprowadzenia materiałów tartych na przestrzeni całego roku i ich wysezonowania przy jednoczesnym planowym przebiegu produkcji o skróconym cyklu przetarcia, upoważnia się Paged do przepuszczenia w 1951 r. części materiałów tartych przeznaczonych dla kontyngentobiorców przez składnice zbiorcze.

§ 22. 1. Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego postawi do dyspozycji Pagedu tarcicę boczną pozyskaną przy produkcji kierownic szybowych.

2. CZP Okrętowego postawi do dyspozycji Pagedu białą masę drewna pozostałą po wymanipulowaniu masy twardej w celu dalszego jej przekazania na potrzeby przemysłu lotniczego.

3. Przemysł Lotniczy postawi do dyspozycji Pagedu twardej masę drewna powstałą po wymanipulowaniu masy białastej w celu dalszego jej przekazania CZP Okrętowego.

III. Przepisy końcowe.

§ 23. Paged składać będzie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego okresowe sprawozdania z przebiegu realizacji planu zaopatrzenia w zakresie materiałów drzewnych okrągłych i tartarcy.

Terminy będą ustalone przez Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG.

§ 24. Wykonanie dostaw przewidzianych w rozdzielnikach o których mowa w niniejszym zarządzeniu dla jednostek zobowiązanych do zawierania umów planowych, nastąpi w ramach tych umów, przy uwzględnieniu zamówień udzielonych przed ich zawarciem.

§ 25. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od 1 stycznia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER LEŚNICTWA

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO

B. Podedworny
w z. Cz. Bajer

27.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 15 stycznia 1951 r.

(znak BI1-10-2)

w sprawie opracowania danych niezbędnych do sporządzenia wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych.

W związku z postanowieniem § 17 uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 października 1950 roku w sprawie zasad organizacji terenowego przemysłu materiałów budowlanych (Monitor Polski nr A-121, poz. 1488) oraz w celu umożliwienia wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego opracowania wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych na 1951 rok, zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Leśnictwa i prezydya właściwych terenowych rad narodowych opracują dane z zakresu produkcji i zużycia materiałów budowlanych określone w instrukcji stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Przy opracowywaniu danych, o których mowa w § 1, należy zachować tryb i terminy określone w załączonej instrukcji.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
1 załącznik.

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 15 stycznia 1951 r. znak BI1-10-2

INSTRUKCJA

o przygotowaniu danych niezbędnych do opracowania wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych na 1951 rok.

§ 1. 1. Instrukcja niniejsza określa tryb i terminy przygotowania danych dotyczących produkcji, zapasów i zapotrzebowania następujących materiałów budowlanych:

- 1) wapna (Branża XIX, poz. 1—5),
- 2) cegły (Branża XIX, poz. 16—18 i 22),
- 3) pustaków ceramicznych (Branża XIX, poz. 23—28),
- 4) dachówki ceramicznej (Branża XIX, poz. 30—32),
- 5) kafli (Branża XIX, poz. 34—35).

2. Oznaczenia branż i pozycji materiałów wymienionych w ust. 1 podano zgodnie z „Wykazem materiałów dla planowania zaopatrzenia na 1951 rok“, Wydawnictwo PKPG nr 29.

§ 2. Wydziały (oddziały) przemysłu materiałów budowlanych prezydów wojewódzkich rad narodowych (WRN) sporządzą i przedstawią wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego (WKPG) w terminie do dnia 30 stycznia 1951 roku:

- 1) zestawienia planowej produkcji w zakładach im podległych oraz w zakładach przemysłu spółdzielczego,
- 2) zestawienia stanu zapasów materiałów, o których mowa w § 1, w wytwarzających je zakładach wymienionych w p-kcie 1 na dzień 1.I.1951 r. oraz na dzień 31.XII.1951 r.,
- 3) zestawienia przewidywanej produkcji w zakładach prywatnych,

4) zestawienia planowanej produkcji i zapasów na dzień 1.I.1951 r. oraz na dzień 31.XII.1951 r. w zakładach, które mają być przekazane radom narodowym przez Centralny Zarząd Przemysłu Ceramiki Budowlanej.

§ 3. Wydziały budownictwa prezydiów WRN sporządzają i przedstawią WKPG w terminie do dnia 30 stycznia 1951 roku wstępną ocenę zapotrzebowania materiałowego terenowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych i remontowych.

§ 4. Wydziały handlu prezydiów WRN sporządzają na podstawie planów obrotu towarowego oraz przedstawią WKPG w terminie do dnia 30 stycznia 1951 r. zapotrzebowanie na cele rynkowe dotyczące materiałów, o których mowa w § 1.

§ 5. Właściwe wydziały prezydiów WRN sporządzają i przedstawiają WKPG w terminie do dnia 25 stycznia 1951 roku zestawienia planów zaopatrzenia podległych im jednostek (poza przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi oraz remontowymi) wraz z uzasadnieniami tych planów.

§ 6. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych poleci:

- 1) Centralnemu Zarządowi Państwowych Gospodarstw Rolnych sporządzenie i dostarczenie WKPG w terminie do dnia 30 stycznia 1951 roku zestawień planowanej produkcji i stanu zapasów w podległych mu zakładach wytwarzających materiały, o których mowa w § 1,
- 2) jednostkom wymienionym w § 12 ust. 2 sporządzenie i dostarczenie WKPG w terminie do dnia 30 stycznia 1951 roku zestawień planów zaopatrzenia wraz z ich uzasadnieniami.

§ 7. Ministerstwo Leśnictwa poleci Centralnemu Zarządowi Lasów Państwowych opracowanie i dostarczenie WKPG w terminie do dnia 30 stycznia 1951 roku zestawień planów zaopatrzenia wraz z ich uzasadnieniami.

§ 8. Zestawienia, o których mowa w § 2, powinny być opracowane wg wzoru nr 1 stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej instrukcji.

§ 9. 1. Wstępna ocena zapotrzebowania, o której mowa w § 3, powinna być opracowana wg wzoru nr 2, stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszej instrukcji.

2. Przeciętne wskaźniki zużycia materiałów, służące do przeprowadzenia wstępnej oceny zapotrzebowania, podane są w załączniku nr 4 do niniejszej instrukcji.

§ 10. Zapotrzebowania, o których mowa w § 4, powinny być opracowane na podstawie wzoru nr 31 Instrukcji PKPG nr 60 (Zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 221 z dnia 2 sierpnia 1951 r.).

§ 11. Zestawienia, o których mowa w § 5, powinny być opracowane wg wzoru nr 3 stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszej instrukcji.

§ 12. 1. Zestawienia, o których mowa w § 6 pkt 1 powinny być opracowane wg wzoru nr 1 stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej instrukcji.

2. Zestawienia, o których mowa w § 6 pkt 2, powinny być opracowane wg wzoru nr 3 stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszej instrukcji oraz powinny dotyczyć następujących jednostek:

- 1) Państwowych Gospodarstw Rolnych,
- 2) Państwowych Ośrodków Maszynowych,
- 3) Spółdzielczych Ośrodków Maszynowych,
- 4) Spółdzielni Produkcyjnych.

§ 13. Zestawienia, o których mowa w § 7, powinny być opracowane wg wzoru nr 3 stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszej instrukcji.

§ 14. Uzasadnienia, o których mowa w §§ 5, 6 i 7, powinny zawierać następujące dane:

- 1) globalną kwotę nakładów na roboty inwestycyjne planowane do wykonania systemem gospodarczym, w odniesieniu do której planowano zużycie materiałów,
- 2) zestawienia planowanego zużycia opracowane zbiorczo (w odniesieniu do grup obiektów) wg wzoru ZM-I Instrukcji PKPG nr 27 w sprawie planowania systemu gospodarczego w inwestycjach i kapitalnych remontach na 1951 rok.

Załącznik nr 1 do instrukcji o przygotowaniu danych niezbędnych do sporządzenia wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych na 1951 rok.

Jednostka Wzór nr 1
Województwo

**ZESTAWIENIE PRODUKCJI I ZAPASÓW
W ZAKŁADACH WYTWÓRCZYCH**

Materiał
Jednostka miary

Lp.	Wyszczególnienie	Produkcja			Zapasy	
		Plan 1950	Wykonanie 1950	Plan 1951	na 1.1.1951	na 31.XII.1951
1	2	3	4	5	6	7
1	Zakład					
2	Zakład					
R a z e m						

Objaśnienia:

1. Zestawienia wg powyższego wzoru powinny być sporządzone przez:

- 1) Wydziały (oddziały) przemysłu materiałów budowlanych prezydiów WRN w zakresie:
 - a) podległych im zakładów (w zakresie przewidzianym Zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 341 z dnia 18.XII.1950 r., z wyłączeniem zakładów, o których mowa w p. 2),
 - b) zakładów spółdzielczych,
 - c) zakładów prywatnych,
 - d) zakładów przekazywanych radom narodowym przez Centralny Zarząd Przemysłu Ceramiki Budowlanej.
- 2) CZ Państwowych Gospodarstw Rolnych w zakresie podległych mu zakładów wytwórczych.

2. Odębne zestawienia powinny być opracowane co do zakładów, które mają być uruchomione w ciągu 1951 roku. W zestawieniach tych należy wypełnić jedynie rubryki 5 i 7, w rubryce 2 zaś oprócz nazwy zakładu należy podać datę uruchomienia produkcji.

Załącznik nr 2 do instrukcji o przygotowaniu danych niezbędnych do sporządzenia wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych na 1951 r.

Województwo W z ó r nr 2
Wydział Budownictwa Prezydium WRN

**WSTĘPNA OCENA ZAPOTRZEBOWANIA NA 1951 ROK
W PRZEDSIĘBIORSTWACH POWIATOWYCH
I KOMUNALNYCH*)**

Materiał
Jednostka miary

Lp.	Typ robót	Program produkcji w mil. zł.	Wskaźnik zużycia na 1 mil. zł.	Zapotrzebowanie	Uwagi:
1	2	3	4	5	6
R a z e m					

*) niepotrzebne skreślić.

Objaśnienia:

1. Dla każdej grupy materiałowej wymienionej w § 1 instrukcji powinno być sporządzone odrębne zestawienie.

2. W rubr. 2 należy wymienić kolejno poszczególne typy robót wchodzące do planu przedsiębiorstwa — wg następującego podziału:

A. Roboty inwestycyjne

- 1) Budownictwo mieszkaniowe miejskie,
- 2) Budownictwo administracyjne miejskie,
- 3) Inne budownictwo publiczne miejskie,
- 4) Magazyny murowane,
- 5) Magazyny i garaże żelbetowe,
- 6) Hale fabryczne,
- 7) Budownictwo mieszkaniowe wiejskie,
- 8) Budownictwo publiczne wiejskie,
- 9) Budownictwo gospodarskie wiejskie,
- 10) Budownictwo specjalne i montażowe.

B. Roboty remontowe

- 1) Remonty budynków,
- 2) Remonty inne.

3. W pozycji „Jednostka“ należy podać nazwę jednostki sporządzającej zestawienie.

W pozycji „Województwo“ należy podać nazwę województwa, którego zestawienie dotyczy.

W tytule należy podać, jakie zakłady obejmowane są zestawieniem, a więc na przykład „Spółdzielczych“, podległych CZ Państwowych Gospodarstw Rolnych itp.

W pozycji „Materiał“ należy podać nazwę materiału obejmowanego zestawieniem.

Nazwa materiału powinna być podana zgodnie z brzmieniem pozycji „Wykazu materiałów dla planowania zaopatrzenia na 1951 rok“ Wydawnictwo PKPG nr 29.

Dla każdej pozycji „Wykazu“ powinno być sporządzone odrębne zestawienie.

W przypadkach, gdy szczegółowość planu produkcji jest większa od szczegółowości „Wykazu“, należy sporządzić zestawienia pomocnicze dla każdego sortymentu wykazywanego w planie produkcji, a następnie zestawienie zbiorcze dla pozycji „Wykazu“.

(Na przykład: Pozycja 16 Branży XIX „Wykazu“: „cegła pełna“ może być ujmowana w planach produkcji w większej szczegółowości tzn. w rozbiciu na poszczególne gatunki. W takim przypadku odrębne zestawienie pomocnicze sporządzone być powinno dla każdego gatunku cegły pełnej, a następnie zestawienie zbiorcze dla pozycji „cegła pełna“).

W pozycji „Jednostka miary“ należy podać nazwę jednostki miary zgodną z „Wykazem“.

W rubr. 2 należy wymienić kolejno nazwy zakładów wytwarzających materiał ujmowany zestawieniem.

W rubr. 3 należy podać planowaną ilość produkcji na 1950 rok.

W rubr. 4 należy podać wykonaną ilość produkcji na 1950 rok.

W rubr. 5 należy podać planowaną ilość produkcji na 1951 rok.

W rubr. 6 należy podać stan zapasów na dzień 1.I.1951 r.

W rubr. 7 należy podać planowany stan zapasów na dzień 31.XII.1951 rok.

4. W zestawieniach dotyczących zakładów prywatnych rubryki 3, 4, 6 i 7 mogą nie być wypełniane. Dane umieszczone w rubryce 5 powinny być traktowane jako przewidywana ilość produkcji w 1951 roku.

W przypadkach uzasadnionych podział powyższy może być rozszerzony w sensie rozbicia grup na podgrupy; każdy z powyższych typów musi jednakże być wymieniony w odrębnej pozycji.

Na przykład: grupa A/10 „Budownictwo specjalne i montażowe“ może być rozbита na bardziej szczegółowe podgrupy. Należy wówczas podać:

- 10) Budownictwo specjalne i montażowe, w tym:
 - a) roboty drogowe,
 - b) roboty wodociągowe itp.

W rubr. 3 należy podać kwotę programu produkcyjnego przypadającą na każdy z wyszczególnionych typów robót.

W rubr. 4 należy podać wskaźnik zużycia przyjęty za podstawę obliczeń. W przypadkach, gdy obliczenia były sporządzone w oparciu o dokumentację techniczną, należy podać wskaźnik wynikowy (wynikający z rozdzielenia danych z rubr. 5 przez dane z rubr. 3).

W rubr. 5 należy podać zapotrzebowanie materiału. Zapotrzebowanie otrzyma się drogą przemnożenia danych z rubr. 3 przez dane z rubr. 4 lub też będzie ono sumą obliczeń szczegółowych zawartych w poszczególnych dokumentacjach.

W rubr. 6 należy przede wszystkim omówić, na jakiej podstawie obliczono zapotrzebowanie podane w rubr. 5.

3. Klasyfikacja robót na typy wyszczególnione w rubr. 2 powinna być opracowana na podstawie aktualnego stanu programu produkcyjnego.

4. W stosunku do robót inwestycyjnych, wymienionych w p-ktach 1—9 obliczenie potrzeb materiałowych oparte może na wskaźnikach przeciętnych odniesionych do 1 miliona złotych nakładów. (Wskaźniki te zostaną załączone do niniejszej instrukcji).

Na podstawie klasyfikacji robót na poszczególne typy robót oraz na podstawie tych wskaźników przeprowadzona zostanie ocena potrzeb materiałowych. (Np. przedsiębiorstwo ma w programie produkcyjnym zlecenia na wykonanie budynków administracyjnych na kwotę 10.000.000 zł, wskaźnik zużycia na 1 mil. zł wynosi 324.000 szt. cegły, wobec czego zapotrzebowanie na cegłę na budownictwo administracyjne w danym przedsiębiorstwie wyniesie 3.240 tys.).

5. W odniesieniu do robót inwestycyjnych o charakterze specjalnym i montażowym wyprowadzenie przeciętnych wskaźników scalonych nie jest możliwe. Zużycie bilansowanych materiałów na tym odcinku nie ma zresztą masowego charakteru. W związku z powyższym wstępne zapotrzebowanie bilansowanych materiałów powinno być ocenione szacunkowo w oparciu o doświadczenia przedsiębiorstw wykonawczych. Należy również podkreślić, że przy przeprowadzaniu wstępnej oceny należy wykorzystać rozporządzalną już dokumentację techniczną.

6. W zakresie robót remontowych ocenę potrzeb materiałowych należy oprzeć na kryteriach statystycznych zaczerpniętych z dotychczasowych doświadczeń przedsiębiorstw wykonawczych (remontowych). Na odcinku remontów domów mieszkalnych korzystać należy z danych posiadanych przez wydziały gospodarki mieszkaniowej, prezydów WRN.

Załącznik nr 3 do instrukcji o przygotowaniu danych, niezbędnych do sporządzenia wstępnych wykazu artyków do planowania zaopatrzenia na 1951 r.

Wzór nr 3

Zestawienie planu zaopatrzenia na 1951 r.

Województwo

Jednostka sporządzająca

Lp.	Nazwa materiału	Jedn. miary	Planowane zużycie					Zapasy		Zapotrzebowanie
			inwestycje	kap. rem.	Inne cele	Remont	na 1.1.	na 31.XII		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	

Objaśnienia:

1. W zestawieniu należy podać dane, dotyczące materiałów objętych grupami materiałowymi, wymienionymi w § 1 instrukcji.

2. Materiały powinny być wyszczególnione zgodnie z nomenklaturą odpowiednich pozycji wykazu artykułów do planowania zaopatrzenia na 1951 r. (nr 29).

3. Zestawienie powinno być opracowane na podstawie planów zaopatrzenia sporządzonych przez poszczególne jednostki w myśl Instrukcji PKPG nr 59, ustalającej ogólne zasady planowania zaopatrzenia materiałowego na 1951 r. lub też na podstawie instrukcji szczegółowych, obowiązujących w poszczególnych działach gospodarki narodowej.

4. W rubr. 4 — należy podać planowane zużycie na cele inwestycji, wykonywanych systemem gospodarczym, obliczone zgodnie z postanowieniami Instrukcji PKPG nr 27 w sprawie planowania systemu gospodarczego w inwestycjach i kapitalnych remontach na 1951 r.

W rubr. 5 — należy podać planowane zużycie na cele kapitalnych remontów, wykonywanych systemem gospodarczym, obliczone zgodnie z postanowieniami Instrukcji PKPG nr 30 w sprawie planowania remontów oraz wyżej wymienionej Instrukcji PKPG nr 27.

W rubr. 6 — należy podać planowane zużycie na inne cele, a więc przede wszystkim na cele konserwacji i remontów bieżących.

W rubr. 7 — należy podać sumę danych z rubryk 4, 5, 6.

W rubr. 8 — należy podać przewidywany stan zapasów na 1.I.1951 r.

W rubr. 9 — należy podać planowany stan zapasów na 31.XII.1951 r.

W rubr. 10 — należy podać planowane zapotrzebowanie materiałów, obliczone jako wynik działania:

planowane zużycie (rubr. 7) — stan zapasów na 31.XII.1951 r. (rubr. 9).

— stan zapasów na 1.I. (rubr. 8).

Załącznik nr 4 do instrukcji w sprawie przygotowania danych, niezbędnych do sporządzenia wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych.

Wskaźniki zużycia materiałów na 1.000.000 zł nakładów w niektórych typach budownictwa.

Lp.	Typ budownictwa	Wskaźnik zużycia				
		wapno	cegła	pustaki	dachówka	kafle
		ton	tys. szt.	tys. szt.	tys. szt.	tys. szt.
1	2	3	4	5	6	7
1	Budownictwo mieszkaniowe	40,1	353,0	13,8	22,0	6,0
2	Budownictwo administracyjne	37,3	324,0	13,0	—	0,35
3	Inne budownictwo publiczne	34,6	260,0	13,3	16,3	0,9
4	Magazyny murowane	52,4	445,0	—	—	—
5	Garaże żelbetowe	23,8	151,0	—	—	—
6	Hale fabryczne	17,5	90,0	—	—	—
7	Bud. wiejskie mieszkaniowe	46,5	500,0	—	89,0	6,4
8	Bud. wiejskie publiczne	52,1	405,0	—	81,7	4,7
9	Bud. wiejskie gospodarskie	50,2	358,0	—	64,6	0,9

Objaśnienia:

1. Powyższe wskaźniki określają, jaka ilość materiału zużywana jest przeciętnie na wykonanie obiektów w poszczególnych grupach na 1 milion złotych kosztu budowy (w nowym pieniądzu).

2. Wskaźniki wapna i cegły odnoszą się przeciętnie do wszystkich budowanych obiektów w danej grupie.

3. Wskaźniki pustaków ceramicznych i dachówki odnoszą się jedynie do obiektów, przy których budowie używane są te materiały, tzn.:

1) wskaźnik zużycia pustaków — jedynie do obiektów ze stropami pustakowymi ceramicznymi,

2) wskaźnik zużycia dachówki — jedynie do obiektów krytych dachówką.

4. Wskaźniki zużycia kafli w budownictwie mieszkaniowym miejskim oraz w budownictwie wiejskim poza budynkami gospodarskimi odnoszą się do obiektów ogrzewanych piecami.

Wskaźniki zużycia kafli na budownictwo administracyjne i inne publiczne miejskie odnoszą się do budynków ogrzewanych centralnie.

Wskaźniki zużycia kafli na budynki gospodarskie wiejskie odnoszą się do magazynów zbożowych.

5. W celu obliczenia zapotrzebowania materiałowego wapna i cegły należy:

a) obliczyć, jaką kwotę robót danego typu zawiera program produkcyjny przedsiębiorstwa,

b) przemnożyć kwotę robót przez wskaźnik zużycia.

Na przykład:

W programie przedsiębiorstwa mieszczą się roboty budowlane mieszkaniowe na kwotę 10.000.000 zł, wobec czego zapotrzebowanie na wapno wynosi $10 \times 40,1 = 401$ ton, zapotrzebowanie na cegłę wynosi $10 \times 353,0 = 3.530$ tys. szt.

6. Dla obliczenia zapotrzebowania na pozostałe materiały trzeba dodatkowo określić, jaka część robót powoduje zużycie odnosnych materiałów, a więc np.:

w kwocie robót mieszkaniowych równej 10.000.000 zł

obiekty ze stropami pustakowymi stanowią 30%

obiekty kryte dachówką stanowią 60%

obiekty ogrzewane piecami stanowią 100%

w rezultacie:

zapotrzebowanie

na pustaki wyniesie $3 \times 13,8 = 41,4$ tys. szt.

zapotrzebowanie

na dachówkę wyniesie $6 \times 22,0 = 132,0$ tys. szt.

zapotrzebowanie

na kafle wyniesie $10 \times 6,0 = 60$ tys. jedn.

28.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 stycznia 1951 r.

(znak PR3H-02-3)

zmieniające zarządzenie Przewodniczącego PKPG w sprawie opracowania bilansu zasobów surowców mineralnych oraz 6-letniego planu prac geologicznych i geologiczno-poszukiwawczych.

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 212 z dnia 9 sierpnia 1950 r. znak KO-1-3-64/50 w sprawie opracowania bilansu zasobów surowców mineralnych oraz 6-letniego planu prac geologicznych i geologiczno-poszukiwawczych (Biuletyn PKPG nr 18, poz. 207) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 5 powołanego na wstępie zarządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 5. 1. Na podstawie otrzymanych wypełnionych formularzy bilansów i planów (§ 4) PIG opracuje w terminie do dnia 2 lutego 1951 roku zbiorczy bilans zasobów mineralnych oraz 6-letni plan prac geologicznych i geologiczno-poszukiwawczych i prześle go Komisji wraz ze wszystkimi materiałami pomocniczymi.

2. Komisja w terminie do dnia 1 marca 1951 roku przedstawi Przewodniczącemu PKPG bilans oraz plan 6-letni, o których mowa w ust. 1 wraz ze swoją opinią i wnioskami“.

2) § 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 12. Termin zakończenia prac Komisji ustala się na dzień 15 marca 1951 roku“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

29.

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dn. 15 stycznia 1951 r.

(znak BI 1 - 10 - 3)

w sprawie opracowania wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych na 1951 rok.

Stosownie do § 17 uchwały Prezydium Rządu z dnia 4 października 1950 roku w sprawie zasad organizacji terenowego przemysłu materiałów budowlanych (Monitor Polski nr A-12, poz. 1489) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Instrukcja niniejsza określa tryb i metodę opracowania wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych.

2. Tryb i metodę opracowania ogólnych wojewódzkich bilansów materiałów budowlanych ustali odrębne zarządzenia.

§ 2. Wojewódzkie Komisje Planowania Gospodarczego (WKPG) opracują w terminie do dnia 15 lutego 1951 roku wstępne terenowe bilanse materiałów budowlanych, zwane dalej bilansami terenowymi, a stanowiące część ogólnych wojewódzkich bilansów materiałowych.

§ 3. 1. Bilansami terenowymi na 1951 rok należy objąć następujące grupy materiałowe:

- 1) wapno (branża XIX, poz. 1 — 5),
- 2) cegła (branża XIX, poz. 16 — 18,22),
- 3) pustaki (branża XIX, poz. 23 — 28),
- 4) dachówka (branża XIX, poz. 30 — 32),
- 5) kafle (branża XIX, poz. 34 — 35),

2. Oznaczenie branż i pozycji materiałów wymienionych w ust. 1 podano zgodnie z „Wykazem artykułów dla planowania zaopatrzenia na 1951 rok“. Wydawnictwo PKPG nr 29.

§ 4. Bilanse terenowe powinny zawierać po stronie przychodu następujące zasadnicze pozycje:

1) planowaną produkcję w zakładach terenowego przemysłu materiałów budowlanych podległych wydziałom (oddziałom) przemysłu materiałów budowlanych w prezydiach wojewódzkich rad narodowych (WRN),

2) planowaną produkcję w zakładach podległych CZ państwowych Gospodarstw Rolnych,

3) planowana produkcja w zakładach spółdzielczych,

4) przewidywane produkcje w zakładach prywatnych,

5) zapasy znajdujące się w dniu 1 stycznia 1951 roku w zakładach wytwórczych wymienionych w p. 1), 2) i 3).

§ 5. 1. Pozycje strony przychodowej bilansu terenowego, wymienione w § 4, powinny być ujęte w formie szczegółowych zestawień sporządzonych wg wzoru nr 1 stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej instrukcji. Zestawienia te powinny być opracowane odrębnie dla każdego sortymentu

wchodzącego w skład grup materiałowych wymienionych w § 3.

2. Zestawienia, o których mowa w ust. 1, powinny być opracowane na podstawie zestawień produkcji i zapasów dostarczonych WKPG na podstawie zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 15 stycznia 1951 roku, znak BI-1-10-2 w sprawie opracowania danych niezbędnych do sporządzenia wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych do instrukcji zatwierdzonej tym zarządzeniem.

na formularzach wg wzoru nr 1 stanowiącego załącznik do instrukcji zatwierdzonej tym zarządzeniem.

§ 6. Bilanse terenowe powinny zawierać po stronie rozchodu następujące pozycje:

1) zapotrzebowanie terenowych przedsiębiorstw budowlano - montażowych i remontowych,

2) zapotrzebowania pozostałych jednostek objętych planowaniem terenowym,

3) zapotrzebowania następujących jednostek objętych planowaniem centralnym:

a) Państwowe Gospodarstwa Rolne,

b) Państwowe Ośrodki Maszynowe,

c) Spółdzielcze Ośrodki Maszynowe,

d) Spółdzielnie Produkcyjne,

e) CZ Lasów Państwowych,

4) zapotrzebowanie rynkowe,

5) stan zapasów na dzień 31.XII.1951 roku w zakładach wytwórczych wymienionych w § 4 p. 1), 2) i 3).

§ 7. Pozycje strony rozchodowej bilansów terenowych opracowane zostaną w oparciu o dane nadesłane stosownie do zarządzenia, o których mowa w § 5 ust. 2.

§ 8. Na podstawie zestawień strony przychodu, o których mowa w § 5, oraz danych, o których mowa w § 7, WKPG opracują bilanse terenowe wg wzoru nr 2 stanowiącego załącznik do niniejszej instrukcji.

§ 9. Dane ujęte w bilansach terenowych powinny być szczegółowo przeanalizowane w oparciu o wytyczne zawarte w załączniku nr 3 do niniejszej instrukcji.

§ 10. 1. WKPG przedstawia bilanse terenowe Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych w terminie do dnia 15 lutego 1951 roku.

2. Do bilansów terenowych należy dołączyć następujące dokumenty:

1) szczegółowe zestawienie przychodu, o którym mowa w § 5,

2) uzasadnienia zapotrzebowań omówione w załączniku nr 3 do niniejszej instrukcji,

3) zestawienia produkcji i zapasów w zakładach wytwórczych przekazywanych radom narodowym przez Centralny Zarząd Ceramiki Budowlanej, dostarczone WKPG zgodnie z § 2 p. 4 instrukcji zatwierdzonej zarządzeniem, o którym mowa w § 5 ust. 2.

4) opisowe omówienie poszczególnych podstawowych pozycji bilansu.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr.
Załączniki

Załącznik nr 1 do Instrukcji Przewodniczącego PKPG z dnia 15 stycznia 1951 r. znak BI1-10-3.

WOJEWÓDZTWO

Zestawienie przychodu

Jedn. miary

(nazwa materiału)		wzór nr 1		
Lp.	Wyszczególnienie	Plan na rok 1950	Przewidywane wykończenie 1950	Plan na rok 1951
1.	Zapasy na początek roku ogółem			
	w tym:			
1	w zakładach wytwórczych podległych wydziałom przem. mat. budowl. Prez. WRN			
2	w zakładach przemysłu spółdzielczego			
3	w zakładach podległych CZ PGR			

Lp.	Wyszczególnienie	Plan na rok 1950	Przewidywane wykonanie 1950	Plan na rok 1950
II.	Produkcja — ogółem			
	w tym:			
1	Zakłady wydziałów przem. materiałów budowl. prez. WRN — ogółem			
	w tym:			
A.	Zakłady czynne w r. 1950			
a.	zakład			
	zakład			
B.	Zakłady do uruchomienia w roku 1951			
a.	zakład	x	x	
	(data uruchomienia)			
b.	zakład			
	(data uruchomienia)	x	x	
2	Zakłady podległe CZ Państwowych Gospodarstw Rolnych			
a.	zakład			
b.	zakład			
c.	zakład			
3	Zakłady przemysłu spółdzielczego — ogółem			
	w tym:			
a.	zakład			
b.	zakład	x	x	
4	Zakłady prywatne — ogółem			
	w tym:			
a.	zakład	x		
b.	zakład	x		
c.	x		
	Ogółem przychód	x		

Objaśnienia

1. Odrebne zestawienie przychodu powinno być sporządzone dla każdej asortymentowej pozycji planów produkcji, a co najmniej dla każdej pozycji „Wykazu artykułów dla planowania zaopatrzenia na 1951 rok” (Wydawnictwo PKPG nr 29) w ramach grup materiałowych, o których mowa w § 3 instrukcji.

2. Zestawienia nie powinny zawierać danych dotyczących zakładów wytwórczych przekazywanych radom narodowym przez Centralny Zarząd Przemysłu Ceramiki Budowlanej.

3. Zestawienia powinny być opracowane na podstawie danych dostarczonych WKPG na formularzach wg wzoru nr 1 załączonego do instrukcji o przygotowaniu danych niezbędnych do opracowania wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 15 stycznia 1951 roku znak BI 1-10-2.

Załącznik nr 2 do instrukcji Przewodniczącego PKPG z dnia 15 stycznia 1951 r. znak BI 1-10-3.

WOJEWÓDZTWO

Wstępny terenowy bilans materiałowy na 1951 rok

Materiał Jedn. miary

Wzór nr 2

Lp.	Wyszczególnienie	Plan 1950 r.	Wykonanie 1950 r.	Plan rok 1951	
1	2	3	4	5	
1.	Przychód				
1	Zapasy w zakładach wytwórczych na 1.1.				
2	Produkcja				
	Przemysł podległy wydziałowi przez WRN				
B.	Zakłady podległe CZ PGR				
C.	Przemysł spółdzielczy				
D.	Przemysł prywatny				
IA	Razem — przychód				
	Niedobór do pokrycia ze źródeł centralnych	x	x		
Lp.	Wyszczególnienie	Plan na rok 1951			
1	2	na cele inwest.	na cele kap. rem.	na inne cele	Razem
1	2	3	4	5	6
II	Rozchód				
	Jednostki terenowe (poza przedsiębiorstwami budowlanymi i remontowymi)				
A.	Wydział				
B.	Wydział				
2	Terenowe przedsiębiorstwa budowlane i remontowe				
A.	Przedsięb. Powiatowe				
B.	Przedsięb. Komunalne				
3	Jednostki centralne				
A.	Państw. Gosp. Rolne				
B.	Państw. Ośrodki Maszyn.				
4	Na cele rynkowe	x	x	x	
5	Zapasy na dz. 31.XII. w zakładach wytwórczych	x	x	x	
IIA.	Razem — rozchód				
	Nadwyżka na pokrycie potrzeb centralnych	x	x	x	

Objaśnienia:

1. Odrebnym bilans powinien być sporządzony dla każdej grupy materiałowej wymienionej w § 3 instrukcji.

2. Poszczególne pozycje strony przychodu bilansów powinny być opracowane na podstawie zestawień szczegółowych

(wg wzoru nr 1) dla asortymentów wchodzących w skład odpowiednich grup materiałowych.

3. Poszczególne pozycje strony rozchodu bilansu powinny być opracowane na podstawie danych zawartych we wzorach nr 2 i nr 3 instrukcji o sporządzeniu danych niezbędnych do opracowania wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych. Dane te powinny być przeanalizowane i skorygowane w myśl wytycznych zawartych w załączniku nr 3 do niniejszej instrukcji.

Załącznik nr 3 do instrukcji Przewodniczącego PKPG Nr 1 z dnia 15 stycznia 1951 r. znak BI 1-10-3.

Wytyczne analizy wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych.

Analiza bilansów terenowych powinna przebiegać w następujących etapach:

I należy przeprowadzić analizę strony przychodowej bilansu.

II należy przeprowadzić analizę strony rozchodowej bilansu.

III należy przeprowadzić analizę wniosków wypływających z zestawienia bilansu.

I. Analiza strony przychodowej powinna zwrócić uwagę na następujące elementy:

- czy bilansem objęto wszystkie źródła przewidziane w instrukcji,
- czy istnieją możliwości podniesienia planowanej produkcji oraz czym są te możliwości uwarunkowane,
- jak przedstawia się umiejscowienie źródeł przychodu z punktu widzenia urządzeń transportowych.

II. Analiza strony rozchodowej powinna skoncentrować się na krytycznym zbadaniu zgłoszonych zapotrzebowań. Szczegółowe wytyczne analizy strony rozchodowej są następujące: analiza ta powinna objąć przede wszystkim zasadnicze pozycje planowanego zużycia materiału, a mianowicie zużycia na cele inwestycji i kapitalnych remontów.

W trakcie analizy planowanego zużycia należy zwrócić uwagę na następujące elementy:

1. Planowane zużycie materiału wynika z dwóch wielkości, a mianowicie:

- wielkości planu inwestycji lub planu kapitalnych remontów,
- norm (wskaźników) zużycia materiałów przypadających na jednostkę charakteryzującą planowane roboty.

Analiza planowanego zużycia musi więc zwrócić uwagę na powyższe dwie wielkości.

2. Roboty inwestycyjne lub remontowe mogą być wyrażone za pomocą jednostek rzeczowych określających wielkość poszczególnych typów (np. ilość metrów sześciennych określająca kubaturę budynku, ilość metrów kwadratowych określająca wielkość robót drogowych itp.), bądź też za pomocą jednostek pieniężnych określających wysokość planowanych nakładów na te roboty.

Analiza planowanego zużycia musi przede wszystkim zwrócić uwagę czy zużycie to zostało odniesione do prawidłowych wielkości robót inwestycyjnych i remontowych. Mogło się bowiem zdarzyć, że jednostki planujące zużycie materiału odnosiły to zużycie do zbyt dużego zakresu planowanych robót, który następnie został zmniejszony. Np. inwestor planował zużycie cegły w odniesieniu do robót na kwotę 30 milionów złotych, która następnie uległa zmniejszeniu do kwoty 20 milionów złotych.

W takich przypadkach zużycie materiału planowane pierwotnie nie jest potrzebne i powinno być obniżone stosownie do zakresu odnośnych robót.

Jednostka przeprowadzająca analizę powinna więc stwierdzić jaki rozmiar finansowy (a w miarę możliwości — i rzeczowy) przyjęty był jako podstawa do obliczenia planowanego zużycia oraz powinna porównać te wielkości z aktualnymi danymi wyznaczającymi plany robót inwestycyjnych i plany kapitalnych remontów. Błędy w planach wynikać mogą również z przyjęcia niewłaściwych norm (wskaźników) zużycia materiału.

Należy się liczyć z faktem, że planowane zużycie materiałów na cele robót inwestycyjnych i remontowych w znacznej części nie zostało oparte na obliczeniach technicznych,

ale przyjmowane było w sposób szacunkowy, który z natury rzeczy kryje w sobie niebezpieczeństwo przesadnej oceny potrzeb.

Analiza planowanego zużycia, stwierdzająca czy planowane potrzeby są współmierne do planowanego zakresu robót, nie może być przeprowadzona w odniesieniu do zbiorczych sum planowanego zużycia na całość robót. Analiza taka sięgnąć musi do bardziej szczegółowych uzasadnień, które:

- dzielią planowane roboty na grupy charakteryzujące się wspólnymi cechami z punktu widzenia zużycia materiałów,
- dzielią planowane zużycie materiału na części odpowiadające poszczególnym grupom robót.

Uzasadnienia takie przewidziane zostały Instrukcją PKPG nr 27 (wzory ZM-I i ZM-K).

Z chwilą, gdy jednostka przeprowadzająca analizę rozporządza uzasadnieniem, dalszy tok rozumowania jest następujący:

przykładowo —

w grupie „budynki administracyjne“ jednostka planująca podała planowane zużycie 500.000 szt. cegieł, a jednocześnie planowany nakład na wykonanie tych robót — 900.000 zł (w nowym pieniądzu).

Biorąc pod uwagę, że koszt budowy 1 m³ budynków tego typu wynosi ok. 210—230 zł, rozmiar rzeczowy planowanych robót wynosi ok. 4.000 do 4.300 m³.

Planowane zużycie 600.000 szt. cegieł odpowiada więc wskaźnikowi ok. 12.000 szt. na 100 m³.

W zakresie budownictwa budynków rozporządzamy tablicami wskaźników zużycia materiałowego opracowanymi przez Instytut Techniki Budownictwa (Wydawnictwo PKPG nr 58). Wskaźniki te wykazują, że zużycie cegły w omawianej grupie budownictwa wynosi ok. 8.000 szt. — stąd wniosek, że planowane zużycie ocenione zostało przesadnie w skali ok. 30% i może być zredukowane do poziomu ok. 350.000 szt.

Z chwilą, gdy jednostka analizująca nie ma do dyspozycji uzasadnień szczegółowych powinna przeprowadzić rozumowanie podobne do powyższego opierając się na typowych grupach robót charakteryzujących poszczególne jednostki planujące (np. w dziedzinie oświaty przyjmuje jako robotę typową budynek szkolny itp.).

Naszkicowana wyżej analiza może być przeprowadzona w odniesieniu do robót inwestycyjnych o charakterze budynków.

W odniesieniu do robót inwestycyjnych specjalnych i montażowych oraz w odniesieniu do robót remontowych zadanie jest trudniejsze, bowiem na odcinkach tych nie rozporządzamy wskaźnikami typu wskaźników ITB.

Na odcinku robót inwestycyjnych specjalnych oraz robót remontowych analiza planowanego zużycia zamiast sprawdzenia w oparciu o Tablice ITB korzystać może z następujących elementów sprawdzających:

a. Porównanie planowanego zużycia materiału na jednostki nakładu finansowego na dany typ robót w kilku podobnych jednostkach planujących może nam wskazać na możliwości oszczędniejszego zużycia materiału. (Np. mamy do czynienia z dwiema jednostkami planującymi zużycie cegły na cele remontów budowlanych oraz wiemy, że chodzi tu o remonty podobnych obiektów majątku trwałego). Jedną z tych jednostek wykazuje zużycie cegły na 1 milion złotych w wysokości 2.000 szt., druga zaś — w wysokości 6.000 szt. Porównanie takie nie może być oczywiście traktowane bezkrytycznie bowiem w omawianej kategorii robót możemy napotkać na poważne różnice w zużyciu na cele pozornie zbliżone. Jednakże porównanie to może wskazać odcinki, na które trzeba zwrócić większą uwagę i drogą uzyskania bliższych wyjaśnień stwierdzić, czy zauważone różnice są uzasadnione technicznie czy też wynikają z błędnego podejścia w jednej z danych jednostek planujących.

b. Porównanie planowanego zużycia materiału na jednostkę charakteryzującą dany typ robót z ilością wynikających z przykładowo wybranych obliczeń technicznych daje orientację czy zużycie zaplanowane zostało w sposób realny czy też kryje w sobie rażące błędy. (Np. analizujemy planowane zużycie na cele remontów i adaptacji pomieszczeń sklepowych, na podstawie przykładowych obliczeń kosztorysowych stwierdzamy w jakich granicach mieści się przeciętnie zużycie badanego materiału na 1 milion złotych odnośnych robót).

Na podstawie omówionej wyżej analizy należy sporządzić uzasadnienie zapotrzebowań zawartych w rubr. 3, 4 strony rozchodowej bilansu,

wg oznaczenia rubryk rozchodu we wzorze nr 2 niniejszej instrukcji. Uzasadnienie to opracować należy wg następującego wzoru (nr 3) odrębnie dla każdej wyszczególnionej pozycji strony rozchodowej (tj. wg szczegółowości 1.AW, 1 B itd. wzoru nr 2).

Wzór nr 3

Województwo Uzasadnienie zapotrzebowa-
 Jednostki objęte wania na 1951 r.
 zapotrzebowaniem Materiał... Jedn. miary..

Lp.	Typ robót	Program produkcji w mil. zł	Wskaźnik zużycia na 1 mil. zł	Zapotrzebowanie	Uwagi
1	2	3	4	5	6

Uzasadnienia opracowane wg powyższego wzoru powinny zawierać dane skorygowane, przeanalizowane i przyjęte ostatecznie do wstępnego bilansu.

Obok powyższych kryteriów należy również w miarę posiadanych danych porównać cyfry planowane na rok z rozchodem poszczególnych materiałów w roku 1950.

III. Terenowe bilanse materiałów wykazać powinny proporcje pokrycia lokalnych potrzeb materiałowych i produkcji lokalnych zakładów wytwórczych.

Bilanse te, wobec ograniczonego zakresu ich treści, nie pozwalają na postawienie wniosków o bezwzględny niedobór lub nadwyżek materiału na obszarze województwa.

Wyniki wstępnych bilansów terenowych powinny być uważane za przyczynek do pełnego ujęcia gospodarki materiałem na terenie województwa, które nastąpi na etapie opracowania pełnych bilansów wojewódzkich.

W związku z powyższym analiza wyników bilansu nie może być prowadzona pod kątem widzenia decyzji gospodarczych, które na podstawie bilansów powinny być podjęte, analiza ta powinna natomiast położyć nacisk na jak najbardziej dokładne poznanie elementów ujmowanych obecnie bilansami terenowymi, aby w ostatecznym etapie prac uwaga mogła być skoncentrowana na zagadnienia wojewódzkich przekrojów planów centralnych.

30.

**PISMO OKÓLNE
 PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 16 stycznia 1951 r.

(znak ZA4F-R-2)

**w sprawie udziału pracowników — członków PCK
 w I Zjeździe Krajowym PCK w Warszawie.**

Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża urządza w Warszawie w dniach 2 i 3 lutego 1951 r. I Zjazd Krajowy PCK, na którym zostaną omówione plany pracy, uchwalone deklaracją i statut oraz wybrane władze naczelne PCK.

W związku z tym, właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia, zezwalające na wzięcie udziału w powyższym zjeździe w dniach 2 i 3 lutego 1951 r. tym pracownikom przedsiębiorstw i zakładów pracy, którzy zostaną wytypowani przez Koła PCK w miejscach pracy.

Koszty związane z wyjazdem delegatów na zjazd pokrywa Polski Czerwony Krzyż, zwracając delegatom:

- 1) pracownikom fizycznym:
 - a) koszty podróży w obie strony,
 - b) wyżywienie,
 - c) noclegi,
 - d) jednodniowe wynagrodzenie;
- 2) pracownikom umysłowym:
 - a) koszty podróży w obie strony,
 - b) wyżywienie,
 - c) noclegi.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski

31.

**PISMO OKÓLNE
 PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
 GOSPODARCZEGO**

DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 5 stycznia 1951 r.

(znak IN4-15a-2)

**w sprawie mieszkań zastępczych w Planie Inwestycyjnym
 na 1951 r.**

W związku z koniecznością zestawienia rocznego rozdzielnika izb zastępczych na 1951 r. Departament Inwestycji ustala, co następuje:

1. Inwestorzy Centralni wydadzą podległym sobie inwestorom niższego szczebla polecenia sporządzenia wg wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego pisma okólnego, wykazu tytułów inwestycyjnych, objętych Planem Inwestycyjnym 1951 r., których realizacja uzależniona jest od dostarczenia izb zastępczych.

2. Szczegółowo wypełnione wykazy, o których mowa w p. 1 inwestorzy prześlą w terminie nieprzekraczalnym do dnia 5 lutego br., — w odniesieniu do tytułów zlokalizowanych na terenie m. st. Warszawy, do:

- a) Biura Urbanistyki Warszawy,
- b) właściwego terenowo organu Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (b. Dyrekcji Osiedli Robotniczych w W-wie);

w odniesieniu natomiast do tytułów zlokalizowanych na pozostałym obszarze kraju, — do właściwych terenowo:

- a) wojewódzkich komisji planowania gospodarczego,
- b) właściwych terenowo organów Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (b. Dyrekcji Osiedli Robotniczych).

3. Organa Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (b. Dyrekcja Osiedli Robotniczych) po zbadaniu realności wykonania i dostarczenia izb zastępczych w terminach podanych przez inwestorów prześlą zaopiniowane wykazy do wojewódzkich komisji planowania gospodarczego.

4. Wojew. kom. plan. gosp. po otrzymaniu zaopiniowanych wykazów (p. 3) i po stwierdzeniu ze swej strony, że:

- a) zakres robót przewidzianych w Planie Inwestycyjnym uzasadnia i wymaga dostarczenia mieszkań zastępczych,
- b) lokalizacja inwestycji, ustalony program oraz harmonogram robót uzasadniają potrzebę dostarczenia izb zastępczych,

prześlą w terminie do dnia 20 lutego br. wykazy do Departamentu Inwestycji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

5. Wykazy dotyczące tytułów inwestycyjnych, zlokalizowanych na terenie Warszawy, Biuro Urbanistyki Warszawy oraz Organ Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (b. Dyrekcja Stoł. Osiedli Robotniczych) — prześlą po zaopiniowaniu do Departamentu Inwestycji PKPG w terminie do dnia 25 lutego.

6. Wirements na pokrycie kosztu budowy mieszkań zastępczych będą dokonywane sukcesywnie w miarę zatwierdzenia rozdzielników kwartalnych. Organa Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, po otrzymaniu zatwierdzonego rozdzielnika kwartalnego izb zastępczych, powiadomią o tym zainteresowanych inwestorów, którzy na tej podstawie wystąpią z wnioskami o przeniesienie kredytów.

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski

32.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT KOSZTÓW I POLITYKI CEN

z dnia 17 stycznia 1951 r.

(znak CE-3-B-03/50)

w sprawie listy central handlowych uprawnionych do udzielania rabatów hurtowych Powiatowym Związkom Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

1. Na podstawie § 3 zarządzenia Ministra Finansów i Przewodniczącego PKPG z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie utworzenia Funduszu Wyrównawczego dla rozliczeń pomiędzy państwowymi przedsiębiorstwami handlowymi a Spółdzielniami CRS „Samopomoc Chłopska“ w związku z obrotami handlowymi 1951 r. ustala się następującą listę central handlowych uprawnionych do udzielania rabatów hurtowych Powiatowym Związkom Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“, w przypadkach odbioru przez nie niżej wymienionych towarów z hurtowni tychże central:

Lp.	Nazwa centrali	Towar lub grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu) hurtowej	Podstawa obliczenia marży
A. Rabat hurtowy pełny				
1	Centrala Tekstylna	wszystkie artykuły	4 %	cena detal.
2	Centrala odzieżowa	„ „	4 %	„ „
3	Centrala Handlowa Przem. Skórzanego	„ „	4 %	„ „
4	Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego	„ „	6 %	„ „
5	Centrala Handlowa Ceramiki	„ „	6 %	„ „
6	Centrala Handlowa Sprzętu Sportowego i Sztucznego	„ „	6 %	% %
7	Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego	„ „	5 %	cena hurt.
8	Centrala Produktów Naftowych	„ „	8 %	„ „
9	Centrala Handlowa Przemysłu Elektrot.	wszystkie artykuły z wyjątkiem baterii do lampek kieszonkowych	6 %	„ „
10	Centrala Handlowa Przem. Motoryzacyjnego	części rowerowe, motocyklowe, samochodowe	10 %	„ „
B. Rabat hurtowy pomniejszony				
1	Centrala Rybna	wszystkie artykuły	6 %	cena detal.
2	Centrala Handlowa Przem. Motoryzacyjnego	rowery	3 %	cena hurt.
3	Centrala Handlowa Przem. Drzewnego	galanteria drzewna	4 %	cena detal.

2. Rabaty powyższe obowiązują od dnia 1 stycznia 1951 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Zb. Augustowski

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.